

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/216/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817203996
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7817203996.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Husivargu a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobkyne Y. T., narodená XX.XX.XXXX, bytom T. XX, D., zastúpená LEGAL IURIS - advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Tehelná 11, Rožňava proti žalovanému A. E., so sídlom O. XXX, L. D., zastúpenému JUDr. Attila Elek, advokát, so sídlom Jovická 2, Rožňava, o zaplatenie 1.881,02 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 29.marca 2018 č.k. 11C/22/2017-148 takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok vo výroku I., ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.881,02 € s 5 % ročným úrokom z omeškania od 18. apríla 2017 do zaplatenia a vo výroku III. o trovách konania.

Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom zo dňa 29.3.2018 č.k. 11C/22/2017-148 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 1.881,02 Eur s 5,00 % ročným úrokom z omeškania od 18.04.2017 do zaplatenia (výrok I.). V prevyšujúcej časti príslušenstva súd žalobu zamietol (výrok II.). Žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100% (výrok III.).

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovaný a žalobkyňa uzavreli dňa 25.07.2017 písomnú zmluvu o zálohe, ktorá obsahovala identifikáciu predávajúceho ako A. E., O. XXX, XXX XX L.É. D. a kupujúcej Y. T., narodená XX.XX.XXXX, T. XX, XXX XX D., identifikáciu osobného motorového vozidla A. E. s evidenčným číslom A., rok výroby 2004, VIN: H., dohodnutú kúpnu cenu vo výške 3.100,00 Eur s „dovetkom“, že na vozidlo sa zasiela suma 100,00 Eur z dohodnutej kúpnej ceny. Zároveň obsahovala ustanovenie, že v prípade odstúpenia kupujúcej od zmluvy z akýchkoľvek dôvod, záloha prepadá v prospech Autobazáru R.S. Zároveň zmluvné strany prehlasujú, že túto zmluvu podpisujú slobodne a vážne, a nie v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok a nie je im známa žiadna skutočnosť, ktorá by mohla mať za následok jej neplatnosť a jej neúčinnosť. Za predávajúceho je odtlačok pečiatky A. E.L., AUTOBAZÁR R.S., O. XXX, XXX XX L. D., doplnená o vlastnoručný podpis žalovaného. Na strane kupujúcej je jej vlastnoručný podpis.

3. Zo zákazkového listu č. XXXXXX je zrejmé, že príjem vozidla bol uskutočnený dňa 14.11.2016. Poškodenie vozidla: Mimo servisu F. V. boli menené rozvody a motor od výmeny rozvodov neštartuje. Diagnostika Clipom + zistenie závady + tlak v rampe nulový - nefunkčné čerpadlo vstrekovania.

4. Z výpovede svedka C. E. mal súd za preukázané, že predmetné motorové vozidlo žalobkyňa kupovala u žalovaného, ktoré sa následne po dvoch mesiacoch používania pokazilo. Druh žalobkyne kontaktoval žalovaného, ktorý na jeho telefonáty nereagoval. Svedok zároveň potvrdil, že bol prítomný pri každom jednaní týkajúcom sa predaja, resp. kúpy motorového vozidla spoločne so žalobkyňou. Zároveň uviedol, že o existencii Zmluvy o sprostredkovaní predaja on ani žalobkyňa nevedeli, a za vlastníka motorového vozidla považovali žalovaného, nakoľko tento im odovzdal technický preukaz od motorového vozidla.

5. Z výpovede svedka A. G., ktorý (v tom čase) pracoval spoločne so žalovaným a pripravil spotrebiteľský úver v prospech žalobkyne formou mesačných splátok na kúpu motorového vozidla, ako aj z predložených listín na č. I. 74 -75 spisu, mal súd za preukázané, že obvyklou praxou žalovaného bolo vyhotoviť zmluvu o zálohe, kde ako predávajúci vystupoval žalovaný, a následne bola dojednaná písomne kúpna zmluva, v ktorej už bol ako predávajúci uvedený skutočný vlastník vozidla, ktorý bol zastúpený sprostredkovateľom na základe sprostredkovateľskej zmluvy, t.j. žalovaným. V danom prípade však k (vyhotoveniu a) uzavretiu písomnej kúpnej zmluvy nedošlo. Z výpovede svedka, ktorý tiež vyhotovoval spotrebiteľskú zmluvu formou splátok na kúpu motorového vozidla, ako aj zo samotnej úverovej zmluvy, nie je zrejmé kto bol skutočným vlastníkom motorového vozidla. K doplňujúcej otázke súdu, prečo v zmluve o zálohe je uvedený žalovaný ako predávajúci, svedok uviedol, že to bolo zvyklosťou; túto zmluvu im koncipoval advokát a nebol s tým žiaden problém.

6. Z výpovede pôvodného vlastníka motorového vozidla C. H. bolo preukázané, že počas celého priebehu predaja motorového vozidla nedošlo k priamemu kontaktu so žalobkyňou (kupujúcou); vlastník vozidla komunikoval len so žalovaným.

7. Z výpovede žalovaného vyplynulo, že neuznal uplatnenú reklamáciu z dôvodu, že tak ako je konštatované v zákazkovom liste, už pred samotnou opravou v autorizovanom servise došlo k neautorizovanému zásahu, ako aj že k chybe na motorovom vozidle došlo k zaneseniu dlhodobým používaním nesprávneho paliva, kedy došlo k postupnému poškodeniu celého systému.

8. Po citácii § 737 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 741 ods. 1,2 OZ, § 588 OZ, § 597 ods. 1 OZ, § 599 ods. 1 OZ, § 619 ods. 1 OZ, § 622 ods. 1 OZ, § 623 ods. 1,2 OZ súd konštatoval, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobkyňa v autobazári žalovaného kúpila motorové vozidlo značky A. E., EČV A., VIN: H.. Súd sa nestotožnil s tvrdením právneho zástupcu žalobkyne, že k uzavretiu kúpnej zmluvy medzi žalobkyňou a žalovaným došlo pri uzavretí zmluvy o zálohe zo dňa 25.07.2016, uvedené vyplynulo aj z dokazovania výsluchom strán sporu a svedkov. Právna teória rieši prípady, ak bola uzatvorená napr. príkazná zmluva, hoci zo znakov činnosti, ktorú jedna osoba vykonáva pre druhú osobu vyplýva, že ide o závislú prácu. V danom prípade vždy, v každom odvetví práva, platí právne výkladové pravidlo, že zmluva sa posudzuje podľa obsahu (t. j. čo je v nej dojednané), nie podľa svojho pomenovania (a ani podľa pomenovania zmluvných strán) a zároveň pre posúdenie situácie má význam aj reálne vykonávanie zmluvy (prednosť má posúdenie reálneho správania pred dojednaným obsahom). V danom prípade išlo o zaplatenie sumy 100,00 Eur ako zálohy z kúpnej ceny motorového vozidla a k uzavretiu kúpnej zmluvy došlo neskôr ústne. Žalovaný namietal svoju pasívnu vecnú legitimitáciu. Súd námietku žalovaného spočívajúcu v tvrdení, že nie je v danom prípade zodpovedný, teda nie je pasívne legitimovaným z dôvodu, že nebol vlastníkom predmetného vozidla, ktorého predaj len sprostredkoval, vlastníkom bol C. H., bytom Q. XX, XXX XX A., ktorý žalovaného splnomocnil na predaj motorového vozidla na základe sprostredkovateľskej zmluvy uzavretej dňa 20.7.2016, považoval za nedôvodnú. Sprostredkovateľskú zmluvu uzavretú medzi žalovaným ako sprostredkovateľom a C. H. ako záujemcom posúdil ako zmluvu o obstaraní predaja veci podľa ust. § 737 a nasl. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorých obstarávateľ koná vo vlastnom mene a na účet objednávateľa, čiže v danom prípade žalovaný v zmysle sprostredkovateľskej zmluvy bol povinný obstarat' predaj veci vo vlastnom mene a na účet objednávateľa C. H.. Preto aj s poukazom na ust. § 741 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri predaji veci zverenej do predaja zodpovedá obstarávateľ predaja kupujúcemu za vady predanej veci; obstarávateľ predaja zodpovedá aj za to, že predaná vec má vlastnosti, ktoré obstarávateľ pri predaji uviedol, je v danom prípade pasívne legitimovaným v tomto spore žalovaný. S poukazom na vyššie uvedenú skutkovú situáciu a v záujme ochrany spotrebiteľa, v danom prípade žalobkyne, je však potrebné uviesť, že počas celého procesu kúpy motorového vozidla vystupoval žalovaný ako predávajúci. Žalobkyňa nemala vedomosť o uzavretej sprostredkovateľskej zmluve a toto správanie, ako aj samotné označenie žalovaného ako predávajúceho na zmluve o zálohe, bolo spôsobilé vyvolať dojem, že žalovaný je vlastníkom motorového vozidla, ktoré žalobkyňa kupovala.

10. Z dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný neposkytol žalobkyni potrebnú súčinnosť pri odstraňovaní väd motorového vozidla, a z tohto dôvodu žalobkyňa dala vykonať opravu v autorizovanom servise (F. - V., E..A..O..). Zo samotného dokazovania a predložených listín nevyplýva, že žalovaný si splnil svoju notifikačnú povinnosť, nepreukázal, že táto bola doručená a daná do dispozičnej sféry žalobkyne. Žalovaný je zodpovedný za skryté vady a svoju zodpovednosť nevyvrátil počas celého konania. Preto súd uložil žalovanému povinnosť uhradiť výšku zaplatenej faktúry žalobkyňou v autorizovanom servise.

11. Vzhľadom na to, že žalovaný istinu neuhradil riadne a včas, dostal sa do omeškania a preto súd, v zmysle § 517 ods. 1, 2 OZ priznal žalobkyni aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne, ktorá výška úrokov je v súlade s platnými právnymi predpismi s Nariadením vlády SR č. 87/95 Zb., keď výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba ECB, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

12. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a úspešnej žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

13. Proti výroku I. rozsudku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.881,02 € s 5 % ročným úrokom z omeškania a výroku III. o trovách konania podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie.

14. Navrhol zrušiť napadnutú časť rozsudku a vrátiť vec súdu prvej inštancie v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobkyni a jej druhovi svedkovi C.. E. muselo byť zrejmé, kto je reálne predávajúcim a vlastníkom motorového vozidla. Už pri prvotnom rozhovore im uviedol, že nie je predajcom ani vlastníkom vozidla, a preto musia kontaktovať predávajúceho, lebo on rozhoduje o možnosti zníženia kúpnej ceny. Po skončení rozhovoru s pánom Vargom im oznámil, že vlastníkom je ochotný poskytnúť zľavu z kúpnej ceny a predat' vozidlo za 3.100 €. Následne pri odovzdávaní technického preukazu vozidla žalobkyni bolo oznámené, že najskôr pán Varga ako predávajúci a vlastníkom motorového vozidla musí odhlásiť vozidlo na polícii, a až následne jej bude technický preukaz odovzdaný - žalobkyni. Zastával názor, že aj pri najrozsiahlnejšej ochrane spotrebiteľa nie je možné dospieť k záveru, že u žalobkyni by mohla vzniknúť pochybnosť o tom, kto je predávajúcim a kto je vlastníkom. Dodal, že žalobkyňa ako aj jej druh boli v telefonickom kontakte s pánom H., vlastníkom a predávajúcim predmetného motorového vozidla. Sprostredkovateľská zmluva uzavretá medzi pánom H. a žalovaným má všetky zákonom stanovené náležitosti. V rámci predaja sa žalovaný nesprával ako vlastníkom, ale ako (len) sprostredkovateľ. Jeho správanie ako sprostredkovateľa bolo namieste. Opätovne namietal nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, s ktorou sa súd prvej inštancie náležite nevyporiadal. Ďalším dôvodom nedostatku pasívnej legitímácie je to, že na motorovom vozidle sa vyskytla vada zapríčinená používaním nesprávneho a nekvalitného motorového paliva, čomu zodpovedá aj povaha vykonaných opráv v servise, F. - V. E..A..O... Počas konania poukázal na judikatúru súdov Slovenskej republiky, že v obdobných prípadoch je žalovanou stranou čerpacia stanica, kde s vozidlom sa pohonné hmoty tankovali. Mal za to, že aj tento závažný dôkaz tankovania nekvalitného a nesprávneho paliva mal byť súdom prvej inštancie akceptovaný a žaloba mala byť zamietnutá. V spojitosti s vykonanými opravami v servise F. - V. a zo zákazkového listu č. 260517 (pred dodaním vozidla do servisu) bol vykonaný zásah do vozidla, lebo od tej doby neštartuje.

15. Zapieranie zo strany žalobkyne svedčí o vykonaní neodbornej opravy. Podľa odvolateľa nebol dodržaný ani zákonom stanovený postup pri uplatnení si nároku z väd vecí, lebo žalobkyňa s pánom E. kontaktovala odvolateľa a potom aj pána H., že na vozidle sa vyskytla porucha, až po vykonaní samotnej opravy v servise.

16. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Žalovaný v odvolaní len opakuje skutočnosti, ktoré namietal počas konania na súde prvej inštancie. Žalobkyňa poznamenala, že nie je dôležité kto bol skutočným vlastníkom vozidla, lebo žalovaný konal za pôvodného vlastníka a jediný zodpovedný za vady predanej veci je obstarávateľ predaja - žalovaný. Kúpna zmluva bola uzavretá so žalovaným a za vady vozidla zodpovedá žalovaný. Sprostredkovateľská zmluva uzavretá medzi žalovaným ako sprostredkovateľom a pôvodným vlastníkom vozidla ako záujemcom je potrebné posúdiť ako zmluvu o obstaraní predaja veci podľa §

737 OZ a nasl., podľa ktorej obstarávateľ koná vo vlastnom mene a na účet objednávateľa, teda v danom prípade žalovaný bol povinný obstarávať predaj veci vo vlastnom mene, a na účet objednávateľa - pôvodného vlastníka vozidla. K námietke žalovaného, že žalobkyňa neuplatnila svoj nárok ohľadom väd vozidla riadne a včas, uviedla, že k predaju vozidla došlo dňa 25. júla 2016 a nároky z väd vozidla si žalobkyňa uplatnila u žalovaného riadne a včas podľa OZ a spotrebiteľských zmlúv. Žalovaný si voči žalobkyni nespĺnil zákonnú povinnosť, lebo žalobkyňu neinformoval o skutočných vlastnostiach ojazdeného motorového vozidla. Poznamenala, že zodpovednosť za vady má charakter objektívnej zodpovednosti, ktorej sa predávajúci nemôže zbaviť, pokiaľ na vady existujúce v čase uzavretia zmluvy neupozornil, pričom nie je rozhodujúce, či o vadách vedel alebo nevedel.

17. Žalovaný v písomnom vyjadrení z 8. júna 2018 k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že žalobkyňa sa zmieňuje o tom, že žalovaný mal vystupovať v postavení obstarávateľa predaja motorového vozidla, čo on popiera, lebo žalobkyňa (správne malo byť „žalovaný“) od začiatku procesu predaja motorového vozidla vystupoval ako sprostredkovateľ predaja. Skutočnosť, že žalobkyňa si uplatňuje svoj nárok voči žalovanému a nie voči skutočnému vlastníkovi pánovi H. vyvodzuje z toho, že práve z dôvodu vyššej istoty úhrady nákladov opravy motorového vozidla je žalovaný ako prevádzkovateľ autobazáru (a nie pán Varga). To či pán H. mal byť žalovaný v tomto spore je tiež otázne, lebo samotné vady na motorovom vozidle boli zapríčinené tankovaním nesprávneho a nekvalitného motorového paliva svedkom E..

18. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedla, že zotráva na svojich písomných a ústnych podaniach a nesúhlasí s odvolaním žalovaného. Opätovne poukázala na to, že nie je dôležité, kto bol skutočným vlastníkom vozidla, lebo žalovaný konal za pôvodného vlastníka a zodpovedný za vady predanej veci je obstarávateľ predaja - žalovaný. Kúpna zmluva bola uzatvorená so žalovaným, a tým nie sú žiadne pochybnosti o tom, že došlo k obstaraniu predaja vozidla a za vady vozidla zodpovedá žalovaný. Žalovaný mylne argumentuje, že až vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyňa uvádza, že žalovaný vystupoval ako obstarávateľ predaja. Žalobkyňa poukázala na č.l. 94,99 spisu a rozsudok iného okresného súdu, v ktorom bola posúdená sprostredkovateľská zmluva ako zmluva o obstaraní predaja osobného motorového vozidla. Zdôraznila, že si svoj nárok u pána H. nikdy neuplatňovala. Vždy komunikovala len so žalovaným.

19. Ďalšie vyjadrenia do spisu doručené neboli.

20. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

21. Rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku I., ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.881,02 € s 5 % ročným úrokom z omeškania od 18. apríla 2017 do zaplatenia a vo výroku III. o trovách konania vecne správny, a preto ho odvolací súd v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

22. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 30.7.2019 o 9.50 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 24.7.2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach podľa § 219 ods. 1,3 CSP.

23. Žalovaný v odvolaní neuviedol odvolacie dôvody a z obsahu odvolania možno vyvodit', že uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

24. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré

súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 192, § 193 a § 205 CSP.

25. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo, ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

26. Odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanom spore tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

27. Mimoriadne podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

28. Žalovaný v odvolaní argumentuje skutočnosťami, ktoré už uvádzal v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd prvej inštancie správne vypořiadal aj v rozhodnutí v danom spore, a preto odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné právne závery.

29. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné :

30. Žalovaný v odvolaní namietal spôsob dokazovania a vyhodnotenia svedeckých výpovedí. Odvolací súd poznamenáva, že strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednáwanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať nerovnovážne postavenie strán sporu (Článok 6 základných zásad Civilného sporového poriadku). Rovnosť pred súdom je výrazom rovnosti strán civilného sporového konania. Rovnosť pred zákonom a rovnosť pred súdom je obsahom toho istého pojmu a znamená rovnaké postavenie oboch procesných strán pri aplikácii hmotných i procesných predpisov ktorýmkoľvek súdom voči ktorémukoľvek účastníkovi konania. Zásada rovnosti strán v civilnom procese sa prejavuje vytváraním rovnakých procesných podmienok a rovnakého procesného postavenia subjektov, o právach a povinnostiach ktorých rozhoduje civilný súd (m.m. PL ÚS 43/95).

31. Obsah spisu nedáva podklad pre záver, že súd prvej inštancie porušil zásadu rovnosti procesných strán. Súd prvej inštancie vytvoril obom procesným stranám rovnakú možnosť vyjadriť sa k veci, k vykonanému dokazovaniu, k priebehu konania a k vyjadreniam protistrany. Vzhľadom na námietky žalovaného smerujúce najmä k nevyváženému spôsobu dokazovania odvolací súd pripomína, že dokazovanie je časť civilného sporového konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje i právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Súd v civilnom sporovom konaní nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu, a nie strán sporu.

32. Súdna prax aj podľa predchádzajúcej úpravy dospela k záveru, že nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov nezakladala vadu zmätočnosti. Nová právna úprava na samej podstate uvedeného nič nezmenila.

33. Odvolací súd opakovane pripomína, že do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nepatrí právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia

navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj I. ÚS 97/97).

34. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci môže spočívať v tom, že súd prvej inštancie použil na správne zistený skutkový stav veci nesprávny právny predpis, alebo ak správne použitý právny predpis nesprávne vyložil, prípadne v tom, že zo skutočností dostatočne preukázaných vyvodil nesprávne právne závery. V prejednávanej veci ale o takýto prípad nejde.

35. Podľa § 741 ods. 1 OZ pri predaji veci zverenej do predaja zodpovedá obstarávateľ predaja kupujúcemu za vady predanej veci. Obstarávateľ predaja zodpovedá aj za to, že predaná vec má vlastnosti, ktoré obstarávateľ pri predaji uviedol.

36. Toto ustanovenie upravuje zodpovednosť za vady predanej veci, ktorá bola obstarávateľovi zverená objednávateľom do predaja. Ide o kogentné ustanovenie, od ktorého sa účastníci zmluvy o obstaraní predaja veci nemôžu zmluvne odchyliť.

37. Treba upozorniť na to, že zodpovedným subjektom voči kupujúcemu je vždy obstarávateľ, ktorý prevzal od objednávateľa vec do predaja. Z povahy zmluvy o obstaraní predaja veci, ako formy nepriameho zastúpenia, pri ktorom obstarávateľ koná pri predaji veci voči kupujúcemu vo svojom mene. Uplatňovanie zodpovednosti za vady veci voči objednávateľovi preto neprichádza do úvahy.

38. Zodpovednosť za vady upravené v § 741 OZ sa vzťahuje ako na vady faktické, tak aj na vady právne.

39. Za vady predávanej veci zodpovedá obstarávateľ priamo kupujúcemu, ak predávaná vec nemá predpísané alebo dohovorené vlastnosti.

40. Obstarávateľ nezodpovedá kupujúcemu za vady vzniknuté použitím alebo opotrebovaním predanej veci.

41. Ak má predaná vec neodstrániteľnú vadu, ktorá bráni jej riadnemu užívaniu, resp. ide o vadu vyskytujúcu sa opakovane alebo vo väčšom počte, má právo kupujúci od zmluvy odstúpiť.

42. Pre uplatnenie práva zo zodpovednosti za vady nestačí, aby kupujúci vady u obstarávateľa predaja iba vytkol, ale treba zároveň aj to, aby ich včas uplatnil. Predmetom predaja môžu byť veci nové alebo použité.

43. Neopodstatnenou je námietka odvolateľa, že nemôže byť zodpovedný za vady predanej veci z titulu uzavretej zmluvy o obstaraní predaja veci, ak kúpna zmluva bola uzavretá medzi vlastníkom vozidla ako predávajúcim a žalobkyňou ako kupujúcou. Právny názor, že žalovaný nemôže byť zmluvným partnerom - predávajúcim voči kupujúcemu, pretože neuskutočnil predaj, je nesprávny.

44. Nemožno ani dôvodiť, že by uskutočnil predaj vozidla na základe priameho zastúpenia objednávateľa obstarávaním predaja.

45. K založeniu účinkov priameho zastúpenia sa predpokladá okrem objektívne daného vzťahu splnomocnenec a splnomocniteľ, resp. plnomocenstvo, ďalej to, aby splnomocnenec s treťou osobou jednal cudzím menom spôsobom zjavným tým, že celý kontext jednania splnomocnenca a tretej osoby je obrátený k zastúpenému splnomocniteľovi ako zmluvnej strane.

46. O priame zastúpenie by sa jednalo, keby kupujúci z okolností pri uzatváraní kúpnej zmluvy musel vedieť, že splnomocnenec s ním koná za iného, že zmluvnou stranou je iná osoba a že konanie je vedené ako s jeho zástupcom.

47. Ak neexistuje plná moc, podľa ktorej by splnomocnenec voči tretej osobe vystupoval ako zástupca, ale má k dispozícii len uzavretú zmluvu o obstaraní predaja veci vo vlastnom vzťahu splnomocnenca a splnomocniteľa, ktorá nezakladá priame zastúpenie objednávateľa obstarávateľom a obstarávateľ

konal na vlastný účet (prevzal kúpnu cenu a predal predávanú vec), nemožno dôvodiť, že kupujúca v danej veci musela vedieť, že obstarávateľ predaja jedná ako splnomocnenec v mene splnomocniteľa - predávajúceho.

48. Naopak, konanie obstarávateľa predaja vykazuje znaky nepriameho zastúpenia a kupujúca sa tak mohla oprávnenne domnievať, že obstarávateľ predaja koná vlastným menom, pretože v prípade nepriameho zastúpenia vedľa seba existujú dva záväzkové vzťahy (vzťah splnomocnenca - obstarávateľa a splnomocniteľa - objednávateľa zo zmluvy o obstaraní predaja veci a vzťah obstarávateľa - predávajúceho a kupujúceho z kúpnej zmluvy, ktorou sa realizuje prevod vlastníctva veci), keď splnomociteľ nie je s kupujúcim v žiadnom právnom vzťahu.

49. Zmluvnými stranami kúpnej zmluvy sú potom za takejto situácie na jednej strane obstarávateľ ako predávajúci a na druhej strane kupujúci, pretože vo vzťahu k tretím osobám jedná obstarávateľ vlastným menom ako predávajúci.

50. Odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie s poukazom na § 741 ods. 1 OZ, podľa ktorého pri predaji veci zverenej do predaja zodpovedá obstarávateľ predaja kupujúcemu za vady predanej veci. Obstarávateľ predaja zodpovedá aj za to, že predaná vec má vlastnosti, ktoré obstarávateľ pri predaji uviedol. V danom prípade je žalovaný pasívne legitimovaný v spore. Treba zdôrazniť, že počas celého procesu kúpy motorového vozidla vystupoval žalovaný ako predávajúci a žalobkyňa nemala vedomosť o uzavretej sprostredkovateľskej zmluve, a toto správanie ako aj samotné označenie žalovaného ako predávajúceho na základe zmluvy o zálohe bolo spôsobilé vyvolať dojem, že žalovaný je vlastníkom motorového vozidla, ktoré žalobkyňa kupovala.

51. Z týchto dôvodov a osobitne z dôvodov, ktoré obsahuje rozsudok súdu prvej inštancie, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje, odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

52. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP. Žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, a tak nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná, a preto jej odvolací súd priznal proti žalovanému plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník zohľadňujúc § 251 CSP.

53. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).